

Kampkrant 7 - 2017

Odoornerveen - Vrijdag 11 augustus 2017

De kampkrant is een unieke uitgave van de Stichting Nationaal Modelvliegkamp

En dan zit het er weer op!

Haal de doos met tissues maar te voorschijn, want het huilen en troosten om het naderende afscheid kan weer beginnen. Gingen de werkweken maar net zo snel voorbij als de kampweken.

Net als ieder jaar wordt de vraag gesteld of we niet nog een weekje door kunnen gaan met het kamp, maar de koek is op (ook letterlijk) en we moeten weer een jaartje wachten voor het volgende kamp. Want dat het er gaat komen is een ding wat zeker is. En ook de locaties voor de komende jaren, minimaal tot 2021, zijn al zo goed als vastgesteld.

De kampleiding laat aan de redactie weten het kamp weer als een zeer geslaagd evenement te beschouwen en hoopt de deelnemers tijdens een van de volgende kampwvnen weer terug te zien.

De redactie dankt de trouwe lezers, ook die van buiten het kamp en hoopt ook volgend jaar weer het lezerspubliek van dienst te kunnen zijn met de wederwaardigheden van het modelvliegkamp.

Het kamp in 2018 zal plaatsvinden van 4 tot en met 11 augustus en zoals het er nu naar uitziet zijn we dan te gast in Almere,

Graag tot volgend jaar allemaal!

Limbo

Zomeravond Zweefcompetitie

1	Pim	19
2	Luc	18
3	Rick	18
4	Stefan	17
5	Yannic	15
6	Lars	14
7	Richard	13
8	Niels	12
9	Bastiaan	12
10	Otto	10
11	Jacco	10
12	Ron	10
13	Thijs	10
14	Niek	6
15	Ernani	6
16	Coen	6
17	Carlo	4
18	Guus	4
19	Robbin	2
20	Daan	2

	Naam	1 ronde	2 Ronde	3 Ronde	4 Ronde	Totaal
1	Robbin M	289	296	298	297	891
2	Jeffrey	294	292	297	299	890
3	Luc	296	296	297	288	889
4	Roy	296	289	290	279	875
5	Vincent	296	236	298	275	869
6	Patrick	297	281	285	284	866
7	Nando	286	251	300	277	863
	Yannic	275	260	295	293	863
9	guus	268	299	200	289	856
10	Theo	294	266	273	284	851
11	Rick	280	283	285	236	848
	Otto	261	280	279	289	848
13	Richard	294	279	231	271	844
14	Robin J	285	287	181	269	841
15	Bastiaan	179	282	273	279	834
16	Tim	257	267	292	267	826
17	Carlo	257	253	272	295	824
18	Niek	265	263	227	277	805
19	Lars	180	200	280	293	773
20	Ron	0	0	295	265	560
21	Pim	277	0	281	0	558
22	Henri	0	0	262	264	526
23	Daan	131	254	66	102	487
24	Hessel	71	180	123	132	435
25	Jarri	177	229	0	0	406

Waarom deze foto?

Luc's kolommen

Gisteren hoorde ik een aantal keren de kreet: "waarom roept iedereen nu al betreurd dat het kamp is afgelopen? We hebben toch nog een dag!" Dit is absoluut correct, maar op de één of andere manier begin je op een ongedefinieerd moment aan een gevoelsmatige afbouw. Voor mij kwam op woensdag dit omslagpunt. Op dinsdagavond denk je: "ach, we hebben nog drie dagen." Op woensdag is het: "stik, over twee dagen en een beetje is het alweer afgelopen." Uiteraard is woensdag de natuurlijke scheiding binnen de week. Want, op die dag, stipt om 12 uur, heb je drie dagen achter de rug én nog drie dagen te gaan. Een leuke anekdote is misschien wel het verhaal dat mijn geschiedenisleraar altijd ophield tijdens zijn les op woensdagen. "Jongens, het is vandaag woensdag en als de klok 12 uur slaat komt 'de grote zaag' tevoorschijn uit het donker. Als jullie erg stil zijn kunnen jullie hem de week door midden horen zagen." Dit is dan ook het enige noemenswaardige dat ik mij herinner van zijn geschiedenislessen.

Na het ontbijt drong het wel door. Vandaag is het nog van tien uur 's middags tot vier uur 's avonds vrij vliegen, daarna is het afgelopen. Het laatste onderdeel was het limboën, waarbij deelnemers de taak krijgen om via een bepaald parcours onder de limbolat door te vliegen. Van eerdere kampen hebben wij geleerd dat onze kampdeelnemers op slinkse wijze uitvinden hoe ze de meeste punten kunnen behalen. We hebben allerlei perikelen voorbij zien komen: multikopters die over de lat cirkelen en zo tientallen punten per minuut verzamelen. Ook shockflyers die om en nabij dezelfde fratsen uithalen. Dit maakt het voor de andere deelnemers een stuk minder leuk. Uitdaging binnen de groep houdt het wedstrijdelement levendig, maar een winner aanwijzen voordat de wedstrijd is begonnen is zinloos.

Afijn, ik heb mijn UMX EDF Habu weer uit de doos gehaald na de limbo van vorig jaar. Zodra mensen dit toestel zien roept dit een hoop tumult op: "ja, met gyro's vliegt dat ding zichzelf." Of: "zo kan ik het ook, dat is niet zo moeilijk." Wel dames en heren, ik kan hier kort en bondig over zijn: gyro's maken het niet eenvoudiger

voor mij om deze wedstrijd te winnen. De Habu is van een dergelijk klein formaat (30cm) dat deze zonder dit hulpmiddel praktisch onvliegbaar zou zijn. Ik moet net zoveel inspanning leveren om tactisch, veilig en vlot te vliegen als ieder ander. Met dat vooruitzicht leek het mij verstandig om, net als mijn rivalen, te gaan oefenen. Na het opgooien van de mini Dyson draaide ik een circuitje om de eerste keer onder de lat door te scheren. Helaas mocht het niet zover komen, omdat ik het wist te presteren het schuimpje frontaal op de bamboe stok te mikken. Zodanig, dat de neus de romp verliet. Eeuwig zonde, dacht ik. Na het inschatten van de schade bleek er nog wel iets te redden. UHU POR bood uitkomst en binnen 15 minuten was de neus weer geplakt.

Na een aantal rondes vliegen, een boel geschater en hysterisch gelach was de uitkomst duidelijk. Pim Bijl op 1, ik op 2 en Rick Waanders op 3.

Om vier uur werd het vliegbedrijf afgesloten door Rick en zijn Jodel. Deze 'jodelde' (haha!) vrolijk door de lucht om weer keurig te landen. Nu de BBQ bereid wordt en wij wachten op een feestmaal, begin ik maar eens mijn werkplekje op te ruimen. Mijn metertje tafel is me toch wel vertrouwd geworden gezien de tijd die ik hier heb gepend. Hier zijn columns geschreven, talloze foto's bewerkt en heb ik veel aardige mensen gesproken. Goed, uw columnist gaat nu de satésaus opwarmen en logt uit voor 2017. Tot volgend jaar!

